

ges som interesserepræsentanter, og da der i lovforslagets § 77, stk. 2, gives ankenævnet mulighed for at tilkalde sagkyndige til at afgive vejledende udtalelser.

På et af udvalget stillet spørgsmål om offentlige myndigheders strafansvar har ministeren for forureningsbekæmpelse svaret, at straffebestemmelserne i lovforslagets § 83, stk. 1, tager sigte på forhold, som i praksis overvejende vil vedrøre private virksomheder og personer. De pågældende bestemmelser vil imidlertid i princippet også kunne anvendes i tilfælde, hvor offentlige myndigheder er ansvarlige for sådanne forhold, f. eks. i tilfælde, hvor der konstateres en ulovlig spildevandsudledning fra en kommunal virksomhed, eller i tilfælde af at et kommunalt forbrændingsanlæg etableres uden forud indhentet godkendelse.

Ministeren anfører videre, at der i § 83, stk. 2, foreslås tilvejebragt hjemmel for, at der ved udfærdigelse af en række regler i henhold til loven samtidig kan fastsættes straf for overtrædelse af disse regler. For disse straffebestemmelser gælder, hvad der er anført ovenfor om straffebestemmelserne i § 83, stk. 1. Omvendt gælder det om straffebestemmelsen i lovforslagets § 85 om tavshedspligt, at denne helt overvejende tager sigte på de administrerende offentlige myndigheder. Bestemmelserne omfatter dog også private laboratorier, som antages til særlige opgaver efter lovforslagets § 60.

Ingen af de ovennævnte bestemmelser giver imidlertid mulighed for at strafforfølge myndigheder, som har truffet afgørelser, som senere viser sig at være forkerte. Spørgsmålet om straf for de myndigheder, der udøver opgaver efter lovforslaget, må derfor på samme måde, som tilfældet er for så vidt angår andre administrationsområder, løses i overensstemmelse med andre forvaltningsretlige, herunder kommunalretlige, regler og grundsætninger. Der kan i denne henseende blive tale om et tjenstligt ansvar for de personer inden for administrationen, som måtte have begået et ansvars-pådragende forhold, men der kan også blive tale om et egentligt strafansvar i henhold til straffeloven (§ 157). Erstatningsansvar vil også kunne blive aktuelt, men dette vil forudsætte, at der foreligger et ansvars-pådragende forhold; dette vil normalt kun kunne konstateres under en retssag.

Ministeren for forureningsbekæmpelse har vedrørende administrationen af lovforslagets § 47 oplyst, at det ikke er tanken, at bestemmelsen vil blive anvendt i et større antal tilfælde, men at det har vist sig, at der kan forekomme sager, hvor det kan være praktisk, at ministeren direkte — uden om de lokale og regionale myndigheder — kan gribe ind, således at ministeren ikke er nødsaget til at afvente, at disse myndigheder har truffet deres afgørelse, og at en sådan afgørelse er påklaget.

Udvalget er bekendt med, at de ikke ubetydelige udgifter, forureningsbekæmpelsen vil medføre, på særlige områder kan komme til at påvirke indkomster og beskæftigelse på en utilsigtet måde. Ministeren oplyser hertil, at spørgsmålet om direkte finansiel støtte derfor vil kunne tages op senere, når de første erfaringer vedrørende lovforslagets virkninger foreligger.

Udvalget henstiller, at der i direktiverne om landbrugets forhold tages hensyn til spredt beboelse, og at der ikke stilles krav, som for erhvervets udøvelse må findes urimelige.

Ligeledes henstiller udvalget, at der ikke uden tilstrækkelig viden om forurenings-skade foretages nogen begrænsende indgreb mod gødningsanvendelse.

Udvalget lægger vægt på, at der tilrettelægges en så effektiv og smidig administration som muligt. Denne bør opbygges i nøje samarbejde med amterne og kommunerne, der får ansvaret for den daglige forureningsbekæmpelse og miljøbeskyttelse. Ministeren har i skrivelser til udvalget redegjort for de første skridt i dette planlægningsarbejde. Ministeren har lovet at holde udvalget løbende underrettet om arbejdets videre forløb. Ministerens skrivelser til udvalget optrykkes som bilag til betænkningen. (Bilag 1, spørgsmål 6, og bilag 2).

Ministeren for forureningsbekæmpelse har vedrørende nogle af udvalget stillede spørgsmål givet oplysning om muligheden for indgreb over for bestående, lovmæssig landbrugsdrift samt om anvendelse af landbrugsgødningsmidler.

Ministeren har endvidere givet oplysninger om anvendelsen af §§ 20 og 27, stk. 2.

Udvalgets spørgsmål, ministerens svar herpå samt ministerens kommentarer til en